

ТАКМИЧАРСКИ УСПЕСИ ОКК КОНСТАНТИН У ПРОТЕКЛОМ ПЕРИОДУ

Сезона 2012/13

Након што се већ почетком маја пласирао у Кошаркашку лигу Србије, ОКК Константин је своју прву прволигашку сезону играо у сезони 2012/13. Припреме за деби у прволигашком друштву урађене су у раној фази и то на свим нивоима, па смо још у мају 2012. године постигли договор са реномираним тренером Бошком Ђокићем. По ранијем договору, Ђокићу се у стручном штабу, као први помоћник, придружио Марко Цветковић, који је у претходној сезони допринео пласману у КЛС, а потом се опростио од играчке каријере и посветио тренерској. Ђокић је са радом почео још почетком јуна, а званично, припреме Константина почеле су почетком августа и у наредна два месеца Ђокић је искристалисао тим за прву прволигашку сезону.

Од такозваних „староседелаца“ остали су Владимир Величковић, Младен Витковић, Владимир Ђорђевић, Милош Траиловић и Немања Гуџић, као и тада млади Данило Тасић, који је стигао из јуниорске школе Хемофарма. После „дрила“ на тренинзима и својеврсне селекције Бошка Ђокића, уговоре са нашим тимом потписали су Милован Савић, Петар Деспотовић, Бојан Петровић, Филип Думић, Илија Цветковић и Филип Пејовић, а тиму је прикључен још један млади центар Горан Остојић. Са овом 13-орицом играча Константин је почетком октобра започео своју прву сезону у Кошаркашкој лиги Србије.

У конкуренцији 14 клубова, Константин је играо одличну кошарку и у 26 утакмица остварио 15 победа и 11 пораза, што му је донело четврто место у КЛС, иза Војводине, Мега Визуре и Металца, а испред Слободе, Вршца, ФМП-а, Борца... Екипа се, на изненађење кошаркашке јавности, пласирала у Суперлигу Србије, што је био огроман успех.

Након последњег кола КЛС, састао се Управни одбор ОКК Константин који је у свој састав кооптирао и нека нова имена, а за потпредседника клуба, крајем марта 2013. године, изабран је Урош Парлић. На својој првој седници, нови УО за првог тренера именован је Ђокићев дотадашњи помоћник Марко Цветковић, који је предводио тим у Суперлиги. Неискусан и без иједног појачања, наш тим је у Суперлиги остварио једну победу и 13 пораза и заузео осмо место.

Сезона 2013/14

Лета 2013. године, ОКК Константин је започео припреме за своју другу сезону у Кошаркашкој лиги Србије. УО клуба био је задовољан радом тренера Марка Цветковића и одлучио је да му укаже поверење и у новој сезони, Од играча из прошле сезоне, остала су шесторица и то: Милош Траиловић, Младен Витковић, Владимир Ђорђевић, Данило

Тасић, Горан Остојић и Петар Деспотовић. Доведени су Немања Тодоровић (Борац Чачак) Ненад Ђурђевић (Варда Вишеград), Никола Ристић (Слога Краљево), Страхиња Стојачић (Смедерево) и Немања Бараћ (Рогашка Слатина). У словачку Хандлову отишли су Савић, Величковић и Гуџић, а клуб није желео да продужи уговоре са Петровићем, Пејовићем, Думићем и Цветковићем. Константин је знатно подмладио тим, имао је једну од најмлађих екипа у лиги и само 11 играча, јер екипа те сезоне није била комплетирана, што је стварало доста проблема у ротацији, али и на тренинзима и кренуло се са 11 играча, а 12-ти није стигао ни у једном моменту те сезоне.

Но, тренер Цветковић одлично је обавио припреме, . Цветковићу је у раду помагао помоћни тренер Мирослав Марковић. И тим је сјајно стартовао, у првих шест кола остварено је пет победа. Међутим, касније су резултати били нешто слабији, било је проблема на месту плејмејкера, где је фалило искуства и мало више квалитета, па је Константин у неизвесној завршници КЛС остао без пласмана у Суперлигу. Ипак, с обзиром на то да је искључиви циљ био опстанак, може се рећи да је и ова сезона била успешна. Уосталом, наш тим је, баш као и претходне сезоне, првенство у КЛС завршио са 15 победа и 11 пораза, али то овог пута није било довољно за Суперлигу. Тим је заузео пето место, а у доигравању са нашим најбољим клубовима отишла су прва четири тима и то ФМП, Црнокоса, Металац и Борац.

Иако је сезона била завршена крајем марта, тренер Цветковић је наставио са радом и у априлу и мају, а почетком јуна је највећи број наших играча сачињавао универзитетску екипу, која је на Првенству Европе у холандском граду Ротердаму освојила бронзану медаљу. Тај рад, испоставиће се, биће пресудан у сјајној сезони која је уследила.

Сезона 2014/15

Готово тромесечан рад, након завршетка прошле сезоне, те континуитет у тренерском раду дали су сјајне резултате у овој сезони. Уместо Мирослава Марковића, који је због приватних обавеза напустио наш клуб, тренер Цветковић је за свог помоћника предложио Владимира Златановића, са којим је тог лета сарађивао у Универзитетској селекцији Србије. Почетком августа почеле су припреме за нову сезону, а тим је претрпео неколико промена. Цветковић је одлучио да се сарадња не настави са плејмејкерима Ристићем и Ђурђевићем, као и са дугогодишњим капитеном Милошем Траиловићем, који је наставио да игра у друголигашу Наплетку из Алексинца. Из клуба је отишао и Немања Тодоровић, који је потписао за Металац, новог АБА лигаша. У клуб се из Словачке вратио Владимир Величковић, на полусезони је то учинио и Немања Гуџић, у центарској линији појачао нас је Богдан Обреновић, а у први тим кооптирана су и четворица нових младих играча. То су

били Стефан Савић, који је на препоруку Владимира Златановића стигао из чачанске Младости, Вукан Стојановић, који је кадетски стаж прошао у Нибаку, а претходну годину је провео на школовању у Америци, Лазар Младеновић, који је стасао у Пироту, а као јуниор је играо у Нибаку, те Немања Вучићевић, који је стигао из Металца, али је претходно готово две године паузирао због тешке повреде.

Дакле, ионако млад тим додатно је подмлађен, као циљ је поново скромно постављен - опстанак у лиги, али се већ на полусезони видело да овај тим Константина вреди много више. Екипа је сјајно стартовала и остварила девет узастопних победа од почетка првенства и већ на полусезони обезбедила своје прво учешће на Финалном турниру Купа Радивоја Кораћа. На жалост, жреб је хтео да за противника добијемо моћну Црвену звезду, па смо учешће на Купу Кораћа у Нишу окончали већ у четвртфиналу, али смо се сјајно борили са далеко јачим противником. На крају те сезоне у КЛС били смо други са 17 победа и пет пораза, а испред нас био је само ФМП, који је већ тада важио за други тим Црвене звезде. Иза Константина остали су тимови са већим буџетима као што су Војводина Србијагас, Тамиш, Вршац... Дакле, Константин се са другог места убедљиво пласирао у Суперлигу, што је најбољи пласман у историји клуба, али и највеће достигнуће у историји нишке мушке кошарке. И у Суперлиги Србије имали смо шта да „кажемо“, јер смо остварили четири победе (као и шестопласирани ФМП) и коначно завршили сезону у друштву наших најбољих клубова на седмом месту. Овде иде и једна важна напомена да се пред старт Суперлиге само Константин није појачао новим играчима.

Но, и поред тога што се нисмо „обновили“, у свакој утакмици смо давали све од себе, са Партизаном смо у Београду одиграли меч „на једну лопту“, а победили смо и АБА лигаша Металац из Ваљева. На крају ове лиге, са свих страна су нам одавали признање да смо далеко надмашили сва очекивања, те да смо и играма и понашањем остварили бројне симпатије љубитеља кошарке у Србији. Рецимо, из београдског „Пионира“ смо, након жестоког отпора Партизану, испраћени великим аплаузом, баш као и из Ваљева, а наш „Чаир“ смо, након последње утакмице, напустили уз овације нишке публике...

У овој сезони имали смо запажене резултате и у млађим категоријама. Пионирске селекције Константина (2000. и 2002. годиште) надмоћно су освојили Квалитетну лигу Региона Источне Србије, а на Државном првенству за 2000. годиште у Краљеву заузели су шесто место, након што су у четвртфиналу поражени од Партизана. Наших младих играча било је и у школској селекцији, која је освојила Првенство Србије, а касније, на Светском школском првенству у Португалу, остварила запажене резултате.

И то није било све. Универзитетска селекција нашег града, предвођена тренером Марком Цветковићем, а у којој је играло 11 играча Константина, освојила је у јуну 2015. године сребрну медаљу на Универзитетским играма Европе у словеначком граду Копру.

Сезона 2015/16

Још једна сјајна сезона Константина, која добија „шлаг на торти“ учешћем у Суперлиги . По већ опробаном рецепту, скромно у најавама, али са жестоким радом на тренинзима, екипа се окупила 17. августа и поново је било доста промена. Из прошлосезонске екипе отишла су двојица играча која су нам пуно значила. То су Петар Деспотовић и Немања Бараћ, клуб је напустио и Богдан Обреновић, а уговор је раскинут и са Немањом Вучићевићем. Појачања, у правом смислу те речи, није било. Из Спартака је стигао Божидар Бабовић, који је тек требало да се избори за статус и минутажу, а клуб је потписао и младог Душана Станковића, који је прошлу сезону играо у Српској лиги за КК Ниш. Тим је, дакле, претрпео битне промене, отишли су важни играчи из ротације, поново смо били подмлађени, а овог пута тренер Цветковић био је принуђен да, сходно саставу којим располаже, промени и систем игре. Игра Константина више није могла да се базира само на одбрани, многи играчи добили су нешто измењеније улоге... До промене је дошло и у стручном штабу. Владимир Златановић вратио се у чачанску Младост, а тренер Цветковић је за свог помоћника узео Марка Јовановића, некада играча богате каријере, али без тренерског искуства.

Овог пута старт није био обећавајући, јер смо у првом колу убедљиво изгубили од Борца, али онда је тим везао четири победе и сврстао се у врх табеле. Било је проблема на одређеним утакмицама, али након пораза од Младости уследио је низ од седам победа, међу којима је и тријумф у Железнику, где је наш тим прекинуо серију ФМП-а од девет узастопних победа. На полусезони смо били други и обезбедили свој други узастопни пласман на Финални турнир Купа Радивоја Кораћа, који је у фебруару одржан у Нишу. Поново није било среће у жребу, у четвртфиналу смо „налетели“ на сјајну екипу Мега Лекса, али мушки смо се борили и више од 30 минута били у резултатском егалу. На крају смо изгубили више него часно од, испоставило се, освајача Купа.

Иако битно другачије физиономије игре, Суперлигу смо обезбедили пет кола пре краја, али финиш није украсио дело. Ипак, КЛС смо завршили са учинком од 17 победа и 9 пораза и са трећег места се пласирали у Суперлигу Србије. Испред нас су ФМП и Борац, а иза нас неколико тимова са далеко већим буџетима, као што су Тамиш, Младост, Вршац... Овог пута имали смо у својим редовима и једног сјајног појединца. Данило Тасић три пута је био играч кола, а лигу је, по статистичком учинку и индексу успешности, завршио на другом месту, иза Алексе Аврамовића из чачанског Борца.

У току припрема за Суперлигу Србије и чини се да наш тим полако поново „хвата“ жељену форму. На жалост, због пренатрпаног календара, а у жељи да се репрезентацији Србије омогуће што бољи услови за пласман на Олимпијске игре, одлучено је да се ове сезоне Суперлига Србије игра у измењеној форми и у скраћеном обиму. Суперлига је подељена у две групе, а Константин је играо у знатно тежој „Б“ групи, заједно са Партизаном, Мега Лексом и Борцем. Из обе групе у плеј-оф су се пласирала по два првопласирана тима. Тешко је било веровати у подвиг, али сигурно је да ће тренер Цветковић и момци који играју у Константину дали су све од себе да Суперлигу заврше на, што је могуће, бољи начин. Освојено је 3 место где је Мега Лекс имао једну победу више од нас и пласирао се у плеј оф. Владимир Ђорђевић је био други најкориснији играч супер лиге .

РЕЗИМЕ

Дакле, у претходним годинама , ОКК Константин остварио је резултате којима можемо само да се поносимо. У четири сезоне, три пута смо успевали да изборимо учешће у Суперлиги, а две године играли смо и на Финалном турниру Купа Радивоја Кораћа. Наш тренер Марко Цветковић је био део стручног штаба Јуниорске репрезентације Србије која је освојила друго место на незваничном првенству света у Манхајму, а и пре тога је био укључен у акције репрезентативних селекција. Што је најважније, кошарка је „пустила корење“ у Нишу и постоје услови да се учини и корак напред у развоју нашег клуба.